

[Niels Westerby.]

er trukket fra. Med en bruttoindkomst på 34.000 kr. kommer man til at betale henved 60 pct., næsten 600 kr., af hver tjent 1.000 kr. ud over de 34.000 kr.

Jeg tror, det vil virke lammende på initiativ og arbejdslyst, og det er det — sammen med andre ting naturligtvis, men det er hovedpunktet — der gør, at vi ikke kan være med til det skatteforlig, regeringen har indgået med SF. Der er ikke sket en omlægning væk fra indkomstbeskatning og over til forbrugsbeskatning.

Hauch: Man må undskylde, at der i dette orgie af polemik, gensidig bitterhed og vrede kommer en enkelt upolemisk, tørt saglig bemærkning.

Det er beklageligt at måtte fastslå, at folketinget skal stemme om det foreliggende skatteforlig, uden at medlemmerne kan få klarhed over mange af dette forligs virkninger. Det er også beklageligt med hensyn til den drøftede afskaffelse af fradragsretten for kommunale skatter, at heller ikke regeringen, sine mange nationaløkonomer til trods, er i stand til at gøre rede for virkningerne deraf for borgerne og, hvad der i denne sammenhæng interesserer mig lige så meget, for kommunernes økonomi. Utvivlsomt vil bortfaldet af denne fradragsret påvirke byrdeforholdet mellem stat og kommune til skade for de kommuner, som i forvejen har de vanskeligste økonomiske kår. Det vil sige, at disse kommuner, for at staten kan få sine statskatter, må nedsætte deres aktivitet med hensyn til udvikling af deres områder, så de udviklingsmæssigt hurtigt vil blive agterudsejlet af bedrestillede kommuner. Jeg vil derfor indtrængende henstille til regeringen og de to forligspartier, at de på dette punkt besinder sig.

På den ekstraordinære generalforsamling, Amsrådsforeningen afholdt her i går, var der tværpolitisk — jeg understreger tværpolitisk — enighed om indtrængende at henstille til regeringen, at byrdefordelingsproblemerne ikke søges løst stykkevis, men at spørgsmålet om byrdefordelingen, kommunernes fremtidige skattegrundlag og opgavefordelingen snarest løses i sammenhæng.

Da nu bortfaldet af fradragsretten for

kommuneskatten påvirker byrdeforholdet, vil jeg over for de to forligspartier fremhæve den tværpolitiske enstemmighed, der i går kom til orde blandt de forsamlede kommunalfolk. Især vil jeg — eller ville jeg, hvis statsministeren havde været her — henlede hans opmærksomhed på, at vi for nylig havde et andet økonomisk spørgsmål til forhandling mellem regeringen og kommunerne, nemlig den påtænkte nedsættelse af vejrefusionerne. Da statsministeren blev præsenteret for enigheden i de kommunale organisationer mod denne nedsættelse og det sagligt stærkt blev motiveret, at den var uforvarselig at gennemføre på det tidspunkt, bøjede statsministeren sig for kommunernes argumentation, indrømmede, at den havde gjort indtryk på ham, og gav meddelelse om, at forslaget ikke ville blive fremsat nu.

Jeg vil gerne takke statsministeren for denne beslutning; hvad jeg derimod ikke så godt kan takke ham for, er formen — det være sagt i en parentes — han valgte for denne meddelelse, nemlig at forslaget ville komme igen til oktober med virkning for finansåret 1968-69; det var efter min mening en højst uheldig form, for til den tid er byrdefordelingsproblemet ikke klaret, og den ulykkelige følge af statsministerens udtalelse vil blive en forøgelse af kommunernes vejaktivitet i det kommende finansår. Dette har statsministeren vist ikke rigtig gennemtænkt.

Men statsministeren bør bemærke sig, at der også med hensyn til bortfaldet af fradragsretten for de kommunale skatter er enighed blandt de kommunale organisationer, så de politisk og sagligt i dette spørgsmål står lige så stærkt som i spørgsmålet om nedsættelse af vejrefusionerne. Mit råd til statsministeren skal derfor være, at denne fradragsret for kommuneskatter opretholdes, i det mindste indtil det bliver muligt at tage stilling til deres opretholdelse eller afskaffelse i forbindelse med en samlet drøftelse af byrdeforholdet mellem stat og kommune.

Bernhard Baunsgaard: Jeg deler fuldt ud den beklagelse, som det ærede medlem hr. Hauch her udtalte. Det er meget beklageligt, at folketinget ikke kan få ordentlig besked om, hvad det egentlig er, der er lavet